

Norske vs. ungarske konduktorer

Av konduktorene Marthe Gulbrandsen og Lill Hege Skjerpen

”Endelig!” sa flere foreldre den dagen norske konduktorer kom tilbake til Norge og til PTØ-Senteret på Hamar. Ved senteret i Stavanger har de jo vært heldige hvor de har hatt Kari Hapnes hele tiden og for et års tid siden startet Ingvild Frøysang å jobbe der også.

Det har vært store utfordringer for oss norske konduktorer å begynne å jobbe på Hamar. Det var et system der som har fungert veldig bra siden 1996. Mange barn og ungdommer har vært innom senteret, mange milepæler har blitt nådd og nye ting har blitt lært på hvert kurs. Så kom utfordringen med å gjøre systemet mer tilnærmet et norsk system. Det ble dratt inn temaer for at barna og ungdommene skulle ha noe å forholde seg til og bruke som motivasjon i treningen. Dette medførte også et større press på de ungarske konduktorene som med et begrenset språk ikke har de samme forutsetningene for å bruke temaene på lik linje som de norske konduktorene. Dette har i vårt syn kun med språket å gjøre. Det er viktig å huske at mange av de ungarske konduktorene sitter med svært mange års erfaring i arbeidet med Petö-metoden, og at det er kun språket som stopper dem i å bruke motivasjonen på lik linje med de norske konduktorene.

Dersom de ungarske konduktorene hadde hatt mulighet til å formidle det de sitter inne med av kunnskaper og erfaring, er vi sikre på at de hadde tatt i bruk dinosaurer, Postmann Pat eller Byggmester Bob for å motivere de yngre barna i treningen. Dette har de ikke muligheten til fordi deres norske språkferdigheter naturlig nok er begrenset.

Den norske og den ungarske kulturen er forskjellige. Vi har hver våre vinklinger og har ulike synspunkter på en rekke ting. Vi kommer fra to vidt forskjellige måter å tenke på; i Ungarn skal man for eksempel bruke hjelpemidler minst mulig, mens i Norge har vi brukt hjelpemidler hele veien og benytter oss av dem vi føler er riktige og viktige.

Uten de ungarske konduktorene hadde vi ikke kunnet drevet sentrene i Norge. *Det er også viktig å huske at barn og ungdommer har lært og utviklet seg med de ungarske konduktorene i mange år og flere av disse kommer fortsatt tilbake hit, så vi kan konkludere med at de har gjort mye riktig!*

Vi er heldige som har muligheten til å mikse de nye norske konduktorene med de ungarske konduktorene som har mange års erfaring. Vi får se på det som en heldig kombinasjon og være glad for at vi de senere årene har personer som forstår og snakker norsk inne i gruppene. Dette er viktig for kommunikasjonen med barna og ungdommene. Det har tross alt skjedd en stor utvikling, for om vi ser bare seks år tilbake var det kun ungarske konduktorer inne i gruppene og all kommunikasjon foregikk på ungarsk, engelsk og noen innlærte norske fraser. Vi er i stadig utvikling!